

อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

'เหาะ' แหกคุกยุโรป

พาน้ำตื่นเต้นและน่าแปลกใจเมื่อเร็วๆ นี้ ก็คือ การแหกคุกของนักโทษในเบลเยียม ด้วยการใช้เฮลิคอปเตอร์ราวกับพล็อตภาพยนตร์ ช่างนี้อาจช่วยให้ผู้ต้องโทษจำคุกไทยที่มีเงินอุ่นใจขึ้นบ้างว่ายังมีทางออก

นักโทษ 3 คน หนีไปกลางวันแสดๆ ต่อหน้าต่อตาด้วยการขึ้นเฮลิคอปเตอร์ที่มาลงบนหลังคาคุกด้วยความแม่นยำและแข็งขัน ราวกับปฏิบัติการทหาร สำหรับคนนอกยุโรป อาจแปลกใจกับชื่อนี้ แต่สำหรับคนยุโรปแล้ว ดูจะเป็นเรื่องเก่ามาแล้วใหม่อีกครั้ง เพราะในรอบ 8 ปีที่ผ่านมา ทั่วโลกมีการแหกคุกสำเร็จด้วยเฮลิคอปเตอร์ถึง 14 ครั้ง ในจำนวนนั้นมีเพียง 3 ครั้งเท่านั้นที่เกิดคนนอกยุโรป

สาเหตุที่เกิดปรากฏการณ์เช่นนี้ขึ้นกับคุกยุโรป ก็เพราะการควบคุมการใช้เฮลิคอปเตอร์ของภาคเอกชนหละหลวม คุกก็แออัดยัดเยียด (เดาว่าส่วนใหญ่เป็นพวกอพยพและแรงงาน ผิดกฎหมายจากยุโรปตะวันออกและแอฟริกา) แกรมพีสต์มีไม่เพียงพอ อีกทั้งมีกฎเกณฑ์ในบางประเทศห้ามการตั้งของคุกยิงเฮลิคอปเตอร์อีกด้วย

การแหกคุกครั้งดังกล่าว เป็นครั้งที่ 3 ในสโลวีเนียของเบลเยียม ถ้ารวมคนแหกคุกทั้งหมดของประเทศก็นับได้ 39 คนในปีนี้ มากจนลือเอาไปเขียนการ์ตูนล้อคุกเบลเยียมว่าเป็น "Swiss cheese" (เนยสวิสซึ่งมีรูพรุนไปหมด)

ประเทศอื่นๆ ในยุโรปก็เจอการแหกคุกแบบลอยฟ้าเช่นเดียวกัน ในกรีกเมื่อต้นปีนี้ Vassilis Paleokostas นักโทษคดีปล้นธนาคารสุดดังและ Alket Rizaj ชาวอัลเบเนียนักโทษจำคุกตลอดชีวิตคดีฆาตกรรมหนีจากคุกได้สำเร็จ โดยใช้เฮลิคอปเตอร์ที่ฉี่มา คุกนี้ชื่อ Korydallos อยู่ในใกล้กรุงเอเธนส์ ได้ชื่อว่าเป็นคุกที่เลวร้ายที่สุดในยุโรปในเรื่องความแออัดและความทารุณ นักโทษ ฝรั่งเศสก็เช่นเดียวกัน มีนักโทษหนีแบบเหาะเฉลี่ยปีละ 1 ครั้ง (Pascal Payet นักโทษคดีฆาตกรรมอดีตหัวหน้ามาเฟียใหญ่หนีคุกด้วยเฮลิคอปเตอร์ถึง 2 ครั้ง และกลับมาช่วยเพื่อนนักโทษหนีด้วยวิธีเดียวกันอีกครั้งด้วย)

อาจมีผู้สงสัยว่า เหตุใดประเทศที่ไม่ห้ามยิงเฮลิคอปเตอร์ การดิ่งไม่ยิงเมื่อกำลังบินออกไปหลังจากนักโทษไปเห็นๆ คำตอบก็คือ คุกในยุโรปส่วนใหญ่มักอยู่ในบริเวณที่มีผู้คนอยู่อาศัยแออัด การยิงเฮลิคอปเตอร์ก็เปรียบเสมือนกับจุดระเบิดขนาดใหญ่ อาจทำให้เกิดไฟไหม้ ชาวบ้านบาดเจ็บได้ ข้อเท็จจริงนี้ จึงเป็นข้อได้เปรียบของนักโทษมีเงินที่มีผู้ช่วยเหลือให้เหาะออกมาได้ (ถ้าไม่มีคนข้างนอกและข้างในช่วย การหนีก็เกิดขึ้นไม่ได้แน่นอน)

ปัจจุบันหลายประเทศในยุโรปต้องการหนีความอับอายที่นักโทษแหกคุกด้วยเฮลิคอปเตอร์อยู่บ่อยๆ โดยทุ่มงบประมาณ

ไปในเรื่องความมั่นคง เงินจำนวนมากถูกใช้ไปในการสร้างตึกขังเหล็กคลุมสนามออกกำลังกายของนักโทษเพื่อไม่ให้เฮลิคอปเตอร์ลงจอดได้ บางคุกก็ติดเสาอากาศสูงบนยอดอาคารเพื่อป้องกันไม่ให้เฮลิคอปเตอร์ขึ้นเข้ามาใกล้คุกได้สะดวก

ถ้าพูดถึงเรื่องแหกคุกกันโดยทั่วไปแล้ว ประเทศที่แปลกสุดก็คือเม็กซิโก ภายใต้ปรัชญาของกฎหมายว่าธรรมชาติของมนุษย์คือการหนี นักโทษที่พยายามแหกคุกหากมีได้ทำผิดกฎหมายอื่น เช่น ฆ่าหรือทำร้ายผู้คน หรือนักโทษด้วยกันไม่ถึงว่ามีความผิด จะไม่ถูกจำคุกเพิ่มเติมหรือดำเนินคดี อย่างไรก็ดี ผู้คุมสามารถยิงนักโทษที่พยายามหนีได้ สำหรับคุกในประเทศอื่นๆ ส่วนใหญ่การพยายามแหกคุกถือเป็นการทำผิดกฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีการใช้ความรุนแรงด้วย

การแหกคุกคดีหนึ่งที่ดังมากในสื่อต่างประเทศก็คือ คดีแหกคุกคลองเปรมในปี 1996 ของผู้ต้องขังชาวอังกฤษชื่อ David Mc Millan ซึ่งกำลังรอขึ้นศาลคดียาเสพติด เจ้านัดตักถูกกรงโดยใช้เลื่อย ปีนข้ามกำแพง 4 ชั้น และปีนข้ามรั้วไฟฟ้าสู่สภาพโดยไร้ขังใดไม่แพ้ที่พาดกำแพงจากนอกคุก ข้ามคูน้ำ และซ่อนตัวใต้รั้วในโรงงานของคุก อีก 4 ชั่วโมงต่อมา ก็บินสู่สิงคโปร์โดยใช้พาสปอร์ตปลอม

ผมรู้ละเอียดเช่นนี้ มิใช่เพราะหนีออกมาพร้อมกับไอ้เสือนี่ หากอ่านจากหนังสือชื่อ ESCAPE ที่เขาเป็นคนเขียนและตีพิมพ์ในปี 2008 เขายืนยันอย่างภาคภูมิใจ ว่าเป็นฝรั่งคน

แรกที่สามารถแหกคุกคลองเปรมได้ ใครที่อ่านจะรู้สึกหน้าซาวๆ ในประเทศของเราเงินมันสามารถซื้ออะไรได้ทุกอย่างจริงๆ ไม่ว่าจะอิสรภาพหรือศักดิ์ศรีของข้าราชการ ทุกชั้นตอนถูกบรรยายไว้ละเอียดพอควร ผู้อยู่ในกระบวนการยุติธรรมไทยควรอ่านหนังสือเล่มนี้เพื่อลดความกร่างของความภูมิใจในความเป็นไทย

เมื่อหนีออกจากไทยไปได้ก็ไม่ต้องขึ้นศาลคดีค้าเฮโรอีน Mc Millan ก็ไม่เซ็ดไปทำงานถนัดต่อในแถบสแกนดิเนเวีย อีกหลายปีต่อมา ถูกจับเข้าคุกในปากีสถาน (มีห้องส่วนตัวและ

น้ำจิ้มอาหารสมอง
 Economic growth is a means to an end, not an end in itself.
Joseph Stiglitz
 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจคือมรรค มิใช่เป้าหมาย

มีคนใช้ด้วย) เมื่อหลุดจากคดีนี้ก็ถูกจับอีกคดีในอังกฤษ ติดคุกอยู่ 2 ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่ในอังกฤษ เข้าใจว่าคดีความกับประเทศไทยก็ยังไม่หมดอายุ ยิ่งค้างคาอยู่ การจำคุกถือว่าการลงโทษสำหรับความผิดที่ได้ทำในอดีต ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้คนอื่นเอาเป็นเยี่ยงอย่าง บ้างก็ว่าเป็นการปรับพฤติกรรมให้ดีขึ้น บ้างก็ว่าเป็นการชดใช้ความผิดที่ได้ทำไว้ จะด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่ นักโทษเหล่านี้ไปไหนไม่ได้ถูกจองจำอยู่ในคุก สังคมต้องเสียเงินเลี้ยงดูนักโทษเหล่านี้และเสียเงินสร้างคุก ตลอดจนจ้างคนมาดูแลไม่ให้หลบหนี

ทั้งหมดนี้ ทำให้ต้องใช้ทรัพยากรไปมากมายอย่างไม่น่าต้องสูญเสีย หากเอาทรัพยากรเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นแทน เช่น ซื้อเครื่องฟอกไต เครื่องทำฟัน เครื่องเอกซเรย์แบบ MRI เครื่องอัลตราซาวด์ ตลอดจนอุปกรณ์การแพทย์สำคัญอื่นๆ ก็จะได้เป็นจำนวนมากภายในแต่ละปี

หรือเอาทรัพยากรไปใช้ในด้านการศึกษาก็จะเกิดประโยชน์มากมายมหาศาล

การดูแลป้องกันไม่ให้คนต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมจนติดคุกเป็นหนทางของการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพมากกว่าเป็นอันมาก คำถามที่สำคัญก็คือ จะมีโอกาสได้เดินเส้นทางนี้อย่างไร ถ้าพ่อแม่ซึ่งเป็นผู้นำเด็กให้เกิดมาในโลกไม่ร่วมกันรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีพ่อจำนวนมากในสังคมไทยที่ทำตัวเป็นขุนแผนลอยไปลอยมาอย่างไม่สำนึกในความรับผิดชอบของการเป็นพ่อ ●

เรื่องเกี้ยวอาหารสมอง

“ผมรู้แน่นอนว่าเมียผมโกหก เมื่อคืนก่อนเธอบอกว่ากลับบ้านช้าเพราะไปเที่ยวกับแมรีเพื่อนเธอมา” “รู้ได้ยังไงว่าไม่จริง” “ผมรู้เพราะเย็นนั้นแมรีนอนอยู่กับผม”

- กฎทองของ George Bernard Shaw ก็คือ “มันไม่มีกฎทองในโลก”
- มันเป็นเรื่องยากที่จะเชื่อว่ามนุษย์ผู้หนึ่งกำลังพูดความจริง เมื่อรู้อยู่กับใจว่าถ้าคุณอยู่ในสภาวะเดียวกับเขาแล้วคุณต้องโกหกแน่นอน
- เจ้าของดินกระต่ายนำโชคจะพบความโชคดียิ่งเสมอ แต่ไม่ใช่สำหรับเจ้าของคนแรกแน่นอน
- “คุณเล่นกลอะไรได้บ้าง” “ผมเลื่อยผู้หญิงเป็นสองท่อนได้” “โอ้ นักเล่นกล คนไหนๆ ก็ทำได้” “ผมเลื่อยตามยวณะครับ”
- น้องชายผมเป็นหมอนักวิจัยอัจฉริยะ เขาเพิ่งค้นพบวิธีการรักษาโรคที่ยังไม่เคยมีใครเป็น
- คนมองโลกในแง่ร้ายคือคนที่หมอตระจ่างกายแล้วบอกว่าแข็งแรง แต่ก็ยังไม่ไปตรวจเพื่อขอ “ความเห็นที่สอง” จากหมอคคนอื่นอีก